

Låna ut din röst

**Ulf Kristerssons stämmotal vid Moderaternas
arbetsstämma i Helsingborg den 23 oktober
2021**

Det talade ordet gäller

Här inne samlas partiet i svensk politik som talar klartext, och säger precis som det är. Som varken förnekar problemen eller överdriver dem. Här inne samlas partiet som har fokus på politikens sakfrågor och konkreta lösningar. Här inne samlas partiet som kan prata med alla och samla stöd för att gå från ord till handling och få något gjort. Vi är samlingspartiet i svensk politik. Tänk att det gör oss helt unika!

Kära vänner! Alla bär vi ju med oss våra personliga minnen från 18 månaders pandemi. Det gäller min familj, precis som för så många andra.

Låt oss som land inte bara ta fasta på den nationella coronahanteringens alla brister, utan också på den kraft och den styrka som Sverige har visat under krisen.

För här finns tilliten och samarbetsviljan. Här finns hjälpsamheten och det personliga ansvaret. Här finns omtanken om nära – och om främmande. Ovärderliga egenskaper och dygder - som politiken aldrig kan reglera fram.

Kraften i det här goda Sverige såg jag på nära håll också för några veckor sedan. Jag var en tidig morgon i Göteborg och träffade dem som drabbats av det fruktansvärda bombdådet på Övre Husargatan. Två av dem visade sig vara goda vänner från Strängnäs, fotbollstränare till vår äldsta dotter Siri. I kyrkan bredvid samlades människor som fått sina hem sprängda och rökfyllda. De fick mat, kläder och tröst. Med hjälp av proffs och volontärer fick de hjälp att trots allt gå vidare. Jag reste till Göteborg på

grund av en förfärlig händelse. Jag åkte hem med en känsla av hoppfullhet.

Och jag tänker att människans förmåga att ställa om och anpassa sig, är en makalös tillgång.

Men jag tänker också att det finns tillfällen, när bra anpassningsförmåga tippas över i farlig passivitet. Tillfällen när politikens uppgift inte alls är att hålla sig undan, utan tvärtom – stå pall och sätta emot. Där en mjuk stat ger oss ett hårt samhälle. Den tidpunkten är nu.

I somras beskrev Nalin Pekgul vad som står på spel. "Jag släppte inte ens tvätten" berättar hon i tidningen Fokus. Hon hörde skottlossning utanför fönstret, och den dagen dog ännu en ung man. När hon läste om det, så chockades hon av sin egen reaktion. "Jag släppte inte ens tvätten."

Om det här händer Nalin Pekgul, så kan det hända oss alla. Hon och jag står på olika sidor i partipolitiken, men jag känner Nalin som en modig människa. Det pris hon har fått betala för att kritisera radikala islamister har varit högt. Jag träffade henne första gången när vi båda var unga och nya i riksdagen. Hade fler lyssnat mer på henne då, hade Sverige haft färre problem idag.

Det ständigt närvarande våldet tär, även på den bästa. Våldet leder till flytt, till flykt och till omvägar. En slags långsam anpassning, som är rationell för var och en, men farlig för oss alla.

Därför borde vi ställa oss upp, och med en röst säga: det här vägrar vi att vänja oss vid!

Det talade ordet gäller

Så länge vi kan minnas har Moderaterna stått upp för att skydda hederliga medborgare – både från kriminalitet och från statliga övergrepp. Vi förstår den viktiga skillnaden mellan en stor stat, och en stark stat. Och vi vet att samhället är mycket större än staten.

Vi ber inte om ursäkt för att vi talar klarspråk. De kriminella gängens inhemska terror måste mötas med den fulla kraften i demokratins terrorlagstiftning. Inte alls för att det är önskvärt, utan för att det är nödvändigt. För att värna det öppna samhället mot dess fiender.

I en konflikt mellan gängmedlemmars frihet och hederliga medborgares trygghet, så står jag upp för dom som sköter sig.

Jag tror på äganderätten, men inte på rätten att äga det man har stulit. Beslagtar vi gängens bilar, klockor och kontanter, så tar vi också gängens status. Tar vi deras vapen, tar vi deras våldskapital.

Och i en konflikt, mellan en tonårsflickas säkerhet när hon vittnar efter en skjutning, och en gängmedlems rätt att veta vem som har vittnat, så står jag på flickans sida. Den som nu är bekymrad över att Moderaterna vill ta i med hårdhandskarna, borde vara mer bekymrad över att bara var tredje svensk är beredd att vittna mot kriminella gäng.

I torsdags kväll sköts rapartisten Einár i Hammarby sjöstad, mitt i Stockholm. Det framstår som en ren avrättning. Han blev 19 år gammal och ännu en mamma har förlorat sin son.

Einár kidnappades förra året, men ville inte medverka i rättegången. Nu skulle han

vittna i hovrätten, men mördarna hann före. Och signalen till människor som har utsatts för brott, eller bevittnat brott, är ju helt förfärlig: du vittnar på egen risk. Det som nu händer är ett hot mot hela den svenska rättsstaten. Och lägger man ihop de senaste årens skjutningar så råder det inte längre någon tvekan: våldet kan drabba vem som helst, var som helst.

Hade Sverige tagit itu med den här brottsligheten i tid, hade det som nu är nödvändigt, kanske inte behövts. Men nu har vi tonåringar som skjuter ihjäl poliser, butiker som måste lägga ner, eller bli kriminellas knarklager. Klaner som ockuperar akutmottagningar, och hotar den vårdpersonal som försöker rädda livet på deras släktingar. De som bryter mot allt vad Sverige står för, måste få budskap som inte kan missförstås.

Förr brukade folk säga att ”Socialdemokraterna är i vart fall bra på att regera.” Det hör man inte längre. Det finns skäl för det.

Regeringen säger att de skärper straffen mot den grova kriminaliteten. Men i verkligheten gör de nästan ingenting. I Danmark dömdes svenska gängkriminella till livstids fängelse. Två sjuttonåringar fick 20 år. I Sverige hade de fått fyra års slutna ungdomsvård. Och minns ni tortyren av två pojkar på Solna kyrkogård? En av gärningsmännen var på fri fot – trots att han var dömd till fängelse för ett annat brott.

I somras fick en dömd brottsling 840 000 kronor i skadestånd från svenska staten. Han hade begått en grov våldtäkt mot en kvinna i Malmö. Men när hans ålder skrevs

Det talade ordet gäller

ner – och efter ungdomsrabatt och mängdrabatt – så blev hans straff så kort att han redan hade suttit inne för länge. Han fick alltså 840 000 kr av skattebetalarna. Hon fick 3 000 kronor av honom.

Vi har kriminella gäng i Angered som upprättar vägspärrar. Men i riksdagens kammare står Sveriges integrationsminister och skämtar bort de klaner som sätter skräck i hela bostadsområden. Det är bara respektlöst. Sverige behöver en regering som tar sitt uppdrag på allvar.

Och så det här med jobben. Socialdemokraterna lovade Europas lägsta arbetslöshet, men vi fick Europas fjärde högsta. 1,3 miljoner människor kan inte försörja sig själva. 675 000 utrikes födda i arbetsför ålder är beroende av bidrag. Vi har 200 000 långtidsarbetslösa, den högsta siffran någonsin. När slutade arbetarrörelsen bry sig om arbetslösheten?

Men vi bryr oss. Elisabeth tog ett exempel igår: Expressen intervjuade en somalisk sexbarnsmamma som fick 32 000 kronor i bidrag varje månad. Hon tog ett jobb som skogsröjare. Ärligt talat: som integrationsinsats blev det inte helt framgångsrikt – hennes enda arbetskamrat kom tydligen från Syrien... Men hon ville verkligen jobba! Absurt nog tjänade hon inte en enda krona på att gå från bidrag till arbete. I det läget höjer regeringen bidragen, och gör det ännu mindre lönsamt att jobba.

Innan det ens har blivit kallt, eldar Karlshamnsverket 140 000 liter olja – i timmen!

Ni som bor här i Skåne vet vad avveckling av kärnkraften betyder. Titta på elräkningen. Eller titta på utsläppen. Sverige behöver dubbelt så mycket el för att klara klimatomställningen.

Alla ser elkrisen, utom regeringen. Fråga de anställda på Klippans bruk, de som nu varslas. Fråga Pågen, som inte kunde expandera i Malmö. Var tionde företag i Sverige har fått problem med elförsörjning, som försenar eller förhindrar investeringar. Men om man frågar regeringen har vi elöverskott.

Gång på gång lovar Socialdemokraterna att minska invandringen. Men regeringen fattar tvärtom beslut som ökar den. Tio gånger så många söker asyl i Sverige som i våra grannländer. I en situation med enorma integrationsproblem är det helt ohållbart. Vi ska självklart ta vår del av ansvaret för människor som far illa i en trasig värld. Men vi har det fulla ansvaret för hur det går här i Sverige.

Inför valet nästa höst, kommer Socialdemokraterna lova att snart göra allt som de inte har gjort på åtta år. Lägga om politiken, "vända på alla stenar". Gå inte på det! För inte ens om de själva skulle vilja, så har de någon att göra det med. Socialdemokraterna, Miljöpartiet, Vänstern och Centern kan inte tillsammans få ordning på Sverige.

Och det beror på att deras politik inte syftar till att lösa vår tids stora samhällsproblem, utan till att lösa regeringsunderlagets egna samarbetsproblem. De pratar inte ens med varandra! I stället för seriösa budgetförhandlingar pågår budget-telepati

Det talade ordet gäller

med samtalsförbud och politiska viskningslekar.

Vi ska inte vänja oss vid det heller.

Alla begriper att det kommer ta tid att vända utvecklingen – även med helhjärtat politiskt ledarskap och med riktigt kraftfulla reformer. Mitt eget perspektiv är minst två mandatperioder, förmodligen mer. Vi talar om hela 20-talet. Det här är maraton, inte sprint.

John F. Kennedy bad en gång alla amerikaner, att inte fråga vad deras land kunde göra för dem, utan vad de själva kunde göra för sitt land.

Jag vill vända mig direkt till dig som brukar rösta på Socialdemokraterna. Till dig som börjar tro att maktskifte är nödvändigt för att få något gjort. Jag vill be dig om det här:

Låna ut din röst till mig!

Förmodligen håller du inte med mig om allt. Kanske håller du inte med något parti, fullt ut? Men kanske tänker du, att det här, det går bara inte längre.

Jag begär inte heller evig trohet. Och jag fattar att man som politisk ledare måste kunna samarbeta med andra – för landets bästa. Försök förstå även andra partiers poäng. Kunna skilja på sak och person. Respektera sina politiska meningsmotståndare.

Ställ dig själv frågan: utvecklas nu Sverige åt rätt håll – eller åt fel? Har de som styr gjort ett gott jobb – eller är det dags för någon annan? Låna ut din röst, och ge mig chansen att få ordning på Sverige! Och

ställ dig sedan samma fråga igen, om fyra eller åtta år.

Och om du lånar mig din röst i valet, så lovar jag dig det här tillbaka:

Vi ska få ordning på Sverige. Fokusera på våra riktigt stora problem och steg för steg ta tillbaka kontrollen. Vi kommer samla landet, inte splittra.

Staten ska stå på de hederligas sida, på de företagsammans sida – de som tar ansvar för sig själva och sina barn, de som pluggar, de som går till jobbet – de som har gått till jobbet – som betalar skatt, så vi kan hjälpa varandra. På den sidan ska staten stå!

Och på den sidan står jag.

Jag kommer söka mandat för att reformera Sverige på tre områden: krossa gängkriminaliteten, ge Sverige en fossilfri energi- och klimatpolitik – och bryta det djupa utanförskapet och bidragsberoendet.

För det första.

Det ska bli förbjudet att tillhöra ett kriminellt gäng. Gängen är Sveriges inhemska terrorister och ska bemötas därefter. De ska avlyssnas, bli genomsökta av polisen, möta särskilda visitationszoner. Det behövs dubbla straff för gängkriminella. Är de utländska medborgare ska de utvisas. Tystnadskulturen kan bara bekämpas med anonyma vittnen. Det är ingen mänsklig rättighet att vara gängkriminell i Sverige.

Det talade ordet gäller

Allt det här behövs. Och allt det här säger Socialdemokraterna, Miljöpartiet, Vänstern och Centern nej till.

Enskilda reformer kommer inte räcka. Det behövs en ny brottsbalk, en ny syn på brott och straff: Fokus på gärningsmannen måste bytas mot fokus på brottsoffret. Tidigare och tydligare reaktioner när unga begår brott. Utgångspunkten att fängelse alltid ska undvikas, är fel. Samhällets skydd från farliga brottslingar måste betyda mer.

För det andra: Ren, svensk el är grunden för klimatomställningen. Vi gillar förnybart, men ytterst måste målet vara fossilfritt, och stabilt. Vattenkraften och kärnkraften är avgörande för att elektrifiera industrin och transporterna. Svenska energiföretag utvecklar den nya generationens kärnkraft i Estland. Varför inte här hemma? Elva EU-länder vill nu värna kärnkraften mot smutsig kol och rysk gas, men den svenska regeringen vägrar vara med. Nu har vi tvingat dem.

Passiviteten känns igen:

Den här regeringen vill ha elbilar, men bygger knappt ut laddinfrastrukturen. De vill elektrifiera industrin, men inte bygga ut elnäten. De vill ha biodrivmedel, men inte bruka skogen. De vill bygga nya stambanor, men äventyrar all svensk cementproduktion. Med resultatet att vi får importera cement – från Kina. Ett sådant klimathyckleri!

För det tredje: Vi måste bryta utanförskapet och bidragsberoendet. Att minska invandringen är absolut nödvändigt om vi ska ha någon chans att klara integrationen av dem som redan har kommit. 675 000 utrikes födda i vuxen

ålder är alltså beroende av bidrag. Ett sånt slöseri!

Därför borde Sverige ha ett självförsörjningsmål. Ett bidragstak som gör att de samlade bidragen aldrig kan bli högre än det man skulle fått i lön från arbete. Man ska inte heller få tillgång till all välfärd från första dagen. Istället borde man steg för steg kvalificera sig för bidrag och förmåner genom arbete.

Mina vänner, jag tror att perfekt svenska är överskattat, men att begriplig svenska är underskattat. Det är svenska språket som är nyckeln in till Sverige. Det här sa Lars Leijonborg redan 2002 – och som han fick löpa gatlopp! Anklagelserna om rasism haglade: "En magnet för främlingsfientliga väljare". En magnet för främlingsfientliga väljare, att lära sig svenska! Så sa den redan då nyanserade Morgan Johansson. De smutskastar och de förolämpar, för de vill inte prata om politikens sakfrågor. Så har de alltid gjort.

Men gör nu som Lars Leijonborg gjorde då: Ta det med ro! Vi har rätt och de har fel.

Vi vill ha språkkrav för permanent uppehållstillstånd och för medborgarskap, och att man verkligen lär sig svenska på SFI. Barn som inte får bra svenska hemifrån behöver obligatorisk språkförskola.

Om vi lägger om politiken på de här tre områdena kan vi få ordning på Sverige. Och då får vi kraft att göra någonting som är riktigt inspirerande: se till att Sverige får uppleva nya klassresor. Dagens integrationsproblem får inte bli

Det talade ordet gäller

morgondagens generationsproblem, där bidragsberoendet går i arv. För det är motsatsen till social rörlighet.

Tänk om det hade varit tvärtom: att det är tufft för den första generationen, de som inte riktigt lär sig språket, de som längtar hem, de som inte har fått svensk utbildning. Det är ju lätt att förstå. Ni som själva har flyttat hit, ni vet. Ni som har bott utomlands, kanske också vet. Alla som har läst Utvandrarerna eller Flyga drake – ni förstår.

Men om de barn och barnbarn som själva får helt andra möjligheter, och som tar vara på dem – om de lyckas lika bra som alla andra barn i Sverige, då kan det här bli riktigt bra.

Och vi vet ju att det går: Hundratusentals människor med rötter i andra länder pluggar, jobbar och startar företag. Tar ansvar för sig själva och sina familjer – och för vårt gemensamma land. Sverige har gjort det förr och nu måste vi göra det igen: bana väg för nya klassresor.

Vänner, det var precis den resan som min mamma Karin fick göra. Hennes resa började med mormor och morfar i en etta på Traktörsgatan här i Helsingborg. Den tog henne via studentexamen, till universitetet i Lund, och ledde fram till jobbet som gymnasielärare i matte och fysik. Hon blev verkligen inte rik, men mamma fick helt andra vyer än mormor och morfar. Mamma var stolt, men de var ännu stoltare. Det var mamma som ansträngde sig, men det var Sverige som gav henne möjligheten.

Jag berättar det här, för det finns ingenting som är riktigt dåligt i Sverige som inte kan åtgärdas med det som är riktigt bra. Vi har det i oss. Det är min bergfasta tro att vi kan vända den här utvecklingen.

Så låt oss sätta Sverige på en ny kurs: Moderaterna är Sveriges arbetarparti. För alla som jobbar, som har jobbat och som vill jobba. Vi är partiet för alla som gör rätt för sig – och som förväntar sig att alla andra också ska göra det. Partiet som förenas i övertygelsen att Sverige ska vara ett land, där vad du gör och vart du är på väg, är viktigare än vem du är och var du kommer ifrån.

Mina vänner, idag är det bara 323 dagar, 8 timmar, och 40 minuter kvar till valet. Och precis som i fotboll och truppgymnastik: nu gäller laget före jaget. Jag har förmånen att vara den nationella lagledaren. Många av er här inne har samma uppgift på hemmaplan. Vi vet att det bara är ett gott lag som gör lagledarens uppgift möjlig.

De flesta av oss har gjort valrörelse förut. Vi vet att vi kan lova varandra blod, svett och tårar. Men också glädjen och gemenskapen i att tillsammans gå genom eld och vatten – mot en valseger. Nationellt, regionalt och kommunalt. Nu gör vi det!

Nu vinner vi valet. Nu axlar vi uppgiften. Nu får vi ordning på Sverige.